

1. De piz - mu - iesc duș - mani, Ai lui I - sus prie -

teni. Lân - gă El vor sta! Și sin - gur sa - ta -

na, Cu toa - tă oas - tea sa De s'ar ri - di -

ca. Dum - ne - zeu Dă da - rul Său. Ca pe I - sus

să'L cu - noas - că, Și Domn să'L nu - meas - că.

2. Dacă și satana Cu toată oastea sa Se va ridica,
 Și așa s-ar lăuda, Că el ne va sfărma, Cu săgeata sa.
 În zadar, Tot în zadar,
 Că noi nu ne vom învoi, La idoli a sluji.

3. Creștini a omorî, Nimic n-ar folosi, Deși s-ar trudi.
 Când ici sânge curge, Mai mult rod aduce. Și nu-l pot sminti,
 Satana, El așa vrea,
 Din afară să lucească, Dar să nu rodească.

4. Oricât de s-ar trudi, Și mult ne-ar prigoni, Tot n-ar birui.
 Domnul pământului, La mică turma Lui, Ajutor va fi,
 Dumnezeu Cu darul Său,
 Pe toți ai Săi îi cinstește Și-n luptă-i scutește.

5. Fiți tari poporul Său, Dușmani de-ar vorbi rău, Scut ne-e Dumnezeu.
 Creștini-or birui, Domnul cu noi va fi, Ne-a scăpa de greu,
 Ori fiară Răpitoare,
 Ori Nero de s-ar ridica, Pe toți i-ar rușina.

6. De se ridic' valuri, Măcar ca și dealuri, În credință am sta.
 Vânturi de ar sufla, Tunet de ar tuna, Nu ne-o vătăma.
 Că Christos, Aicea jos,
 Ca un Păstor se arată, La toți ne ajută.

7. Oricât de mânie, dușmanul să fie, Nu ne sperie.
 Că de patimi multe, Chinuri și foc iute, El ne mântuie,
 Că marea Îl ascultă.
 Când Isus se va arăta, Toate le va-ndrepta.

8. Luntrea-n valuri era, Petru se afunda, Iona se-neca,
 Pavel abia scăpă, Domnul le ajută, El cu ei era.
 Noe-a stat, Pe Ararat,
 Când toată lumea s-a 'necat, El a fost mângâiat.

9. Când răul îl vedeți, Voi fraților credeți, Că nu veți pieri,
 Tot de vi s-ar răpi, Nu trebuie-a slăbi, Numai tari a fi.
 Domnul e mult mai tare,
 Decât multe mii de-mpărați, Și de sânge-nsetați.

10. Oricât de mulți ar fi, Care ne-ar îmbulzi, Domnul ne-ajută.
 Cât Domnul ne poartă, Nicicând luntrea noastră, Nu se afundă.
 Dumnezeu, Și Fiul Său,
 După ce lupta vom sfârși, sus ne vor preamări.